

ΕΤΟΣ 61ον

6 Ὀκτωβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (3149)

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐναμφίβοτα ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὴ δύναμη τῆς πίστεως εἶναι πνευματικὰ εὐάλωτος καὶ ἀδύναμος. Διότι κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν πειρασμῶν δέν ἀντέχει καὶ λυγίζει. Ὅταν ὅμως δεχθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἔλαμψε μέσα στὶς καρδιές μας, τὸ φῶς τῆς πίστεως, ἐνισχύεται πνευματικὰ καὶ αὐξάνεται ἡ ψυχικὴ του δύναμη καὶ ἀντοχή.

Ἡ φωτιστικὴ δύναμη τῆς πίστεως

Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ πνευματικὸς ἥλιος «ὁ τὸ ἀληθινὸν φῶς ἀναλήμπων» (Γρηγόριος Νύσσης), αὐτὸς δηλαδὴ πού στέλνει τὸ ἀληθινὸ φῶς τῆς πίστεως. Καὶ «οὐκ ἔτι ἐν δυσμαῖς κρύπτεται», δηλαδὴ ποτέ δέν δύει, ἀλλὰ συνεχῶς λάμπει στὶς ψυχές τῶν πιστῶν. Ταυτόχρονα μεταδίδει τὴ θεϊκὴ του δύναμη, πού οὐδέποτε λιγοστεύει, ποτέ δέν ἐξασθενεῖ. Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ πιστοῦ ἐνισχύεται, γιγαντώνεται πνευματικὰ καὶ ἀντέχει μαζὶ μὲ τὸ σῶμα περισσότερο ἀπ' ὅσο μπορεῖ νὰ ἀντέξει ἓνας φυσιολογικὸς ἄνθρωπος.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος φέρνει ὡς παράδειγμα αὐτῆς τῆς διαπίστωσης τὸν ἀγῶνα πού κατέβαλε στό ἀποστολικὸ του ἔργο, ὥστε νὰ μεταδώσει κάτω ἀπὸ ποικίλες ἀντιξοότητες καὶ ἀνυπερβλήτες δυσκολίες τὴν πίστη στὸν Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιό του. Ἐνῶ δεχόταν αὐτὸς καὶ οἱ συνεργάτες του πιέσεις πού τοὺς προκαλοῦσαν θλίψη, ἦταν πράγματι «θλιβόμενοι», ὅμως, παρά ταῦτα οἱ θλίψεις αὐτές δέν τοὺς κατέβαλαν, δέν τοὺς ὀδηγοῦσαν σὲ ἀδυναμία καὶ ἀδιέξοδα, «οὐ στενοχωρούμενοι». Ἐνῶ ὑφίσταντο διωγμούς γιὰ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως, ἦταν «διωκόμενοι», ὁ Θεὸς βρισκόταν μαζὶ τους καὶ δέν τοὺς ἐγκατέλειπε, «οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι». Κι ἐνῶ ἀπὸ τίς ἀντιδράσεις τῶν εἰδωλοπλατῶν, τῶν ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων, ἔφθαναν στό σημεῖο νὰ βιώθουν πεσμένοι, χαμένοι δηλ. «καταβαλλόμενοι», ὅμως ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ τοὺς ξαναζωντάνευε, ἐνιωθάν «οὐκ ἀπολλύμενοι».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. δ' 6-15)

Ἡ φανέρωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκευέσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀπό τίς παραπάνω διαπιστώσεις φαίνεται καθαρά «ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ», πού παρεμβαίνει καὶ ἐνισχύει τοὺς ἀποστόλους στό ἔργο τους ὥστε νά μὴν ἀποκάμουν, νά μὴν ἀπογοητευθοῦν, νά μὴν καμφθοῦν ἀπό τίς δυσκολίες. Μεταστρέφει τὴν ἀδυναμία σέ δύναμη, τὸ ἐμπόδιο σέ ἀσφαλὴ διέξοδο, τὴν ἀνθρώπινη ἐγκατάλειψη σέ θεία συμπαράσταση. Καὶ τοὺς φωτίζει καὶ τοὺς ἐνισχύει ὥστε νά φέρουν σέ πέρας τὴ διακονία τους.

Ἄστυρός καὶ ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πηγὴ θείας δυνάμεως

Μέσα στό φῶς τῆς πίστεως ἐμπεριέχεται τόσο ἡ δύναμη τοῦ σταυροῦ ὅσο καὶ ἡ δύναμη τῆς ἀναστάσεως. Ἄστυρός εἶναι τὸ ἀήττητο τρόπαιο κατὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ διαβόλου, ἡ δὲ Ἀνάσταση εἶναι ὁ θρίαμβος κατὰ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ στά δύο γεγονότα μοναδικός πρωταγωνιστής εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἄστυος χάριν τῆς πίστεως στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ ὑπομένει δοκιμασίες, ἐκεῖνος συμμετέχει στόν σταυρικό του θάνατο, διότι συσταυρώνεται μαζί του, νεκρώνεται μέσα του τὸ φρόνημα τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀμαρτίας. Γι' αὐτό καὶ ὁ Ἀπόστολος λέει ὅτι «διαρκῶς ὑποφέρουμε σωματικά γιατί συμμετέχουμε στόν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ». Αὐτὴ ἡ συμμετοχὴ δίνει τὴ δυνατότητα νά συμμετάσχει ὁ πιστός καὶ στήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Διότι μετὰ τὴ σταυρική θυσία ἀκοιούθησε ἡ δόξα τῆς Ἀναστάσεως. Ἄστυος δηλ. ἔζησε τὴ χάρη τοῦ σταυροῦ, ἐκεῖνος θά ζήσει καὶ τὴ χάρη τῆς Ἀναστάσεως.

Τὸ σταῦρωμα δὲν εἶναι ἀδυναμία, ἀλλὰ ὁμολογία πίστεως καὶ ἀντήρηση ἀνε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός πού εἶπε νά λάμψη φῶς ἀπό τό σκοτάδι, αὐτός ἔλαμψε μέσα μας, διὰ νά φέρῃ εἰς φῶς τὴν γνῶσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δέ τὸν θησαυρόν αὐτόν μέσα σέ πλῆνη σκευή, διὰ νά φανῇ ὅτι τέτοια ὑπερβολικὴ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δέν προέρχεται ἀπὸ μᾶς. Πιεζόμεθα μέ κάθε τρόπον, ἀλλὰ δέν φθάνομεν σέ ἀδιέξοδον, εὐρισκόμεθα σέ ἀμχανίαν ἀλλ' ὄχι σέ ἀπελπισίαν, διωκόμεθα ἀλλὰ δέν ἐγκαταλειπόμεθα, καταβαλλόμεθα ἀλλὰ δέν χανόμεθα. Πάντοτε φέρομεν εἰς τὸ σῶμά μας τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μας. Διότι ἐνῶ ζῶμεν παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς θάνατον χάριν τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ θνητόν μας σῶμα. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος συντελεῖται σ' ἐμᾶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ σ' ἐσᾶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως σύμφωνα πρὸς ὅ,τι εἶναι γραμμένον, «ἐπίστεψα καὶ διὰ τοῦτο ἐμίλησα», καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ μιλάμε, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἐκεῖνος πού ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν θά ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ θά μᾶς στήσῃ μαζί μ' ἐσᾶς ἐνώπιόν του. Ὅλα γίνονται πρὸς χάριν σας, ὥστε καθὼς ἡ χάρις ἐπεκτείνεται εἰς περισσοτέρους, νά προκαλέσῃ πλουσίαν τὴν εὐχαριστίαν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ξάντητης θείας δυνάμεως. Διότι ἡ δύναμη τῆς θεότητας τοῦ Ἰησοῦ φάνηκε ἀφενὸς μὲν στὸν σταυρό πού ἄντεξε καὶ ξέπληνε τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων, ἀφετέρου δέ στήν Ἀνάστασις ὅταν ὁ ἄδης δέν ἄντεξε τὴν παρουσίαν τῆς θεότητας. Νικήθηκε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος καταπάτησε τὸν θάνατον καὶ δώρισε ζωὴν αἰώνιαν στοὺς ἀνθρώπους. Γιά τὸν λόγον αὐτό καὶ ὁ ἄπ. Παῦλος γράφει: «Ἐκθέτομε συνεχῶς τὸν ἑαυτό μας στὸν θάνατον γιὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ στό θνητό μας σῶμα» (Β' Κορ. 4,10).

Ἡ ἀνθρώπινη αὐτοπεποίθησις καὶ ἡ πεποίθησις στὸν Χριστό

Ζοῦμε σέ μιὰ ἐποχὴ πού καλλιιεργεῖται μονομερῶς ἡ αὐτοπεποίθησις τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς τὴ συνδρομὴ τοῦ Θεοῦ. Ὅμως στήν πορεία τῆς ζωῆς ὁ ἄνθρωπος βλέπει ὅτι γιὰ ὅσα ἦταν βέβαιος πρὶν, δέν εἶναι σίγουρος τώρα. Τὰ γεγονότα τὸν διαψεύδουν. Ἀπροσδόκητες δυσκολίες, ἀνυπερβλήτες ἀποτυχίες, ἀσθένειες, ἢ θάνατοι. Τέτοιες ἐμπειρίες διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι «ὑπεράνθρωπος», εἶναι δημιούργημα καὶ ὄχι Θεός. Ἐπομένως, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τῆς θείας βοήθειας γιὰ νά ξεπεράσῃ δυσκολίες πού ἔρχονται ἀπροσδόκητα στὴ ζωὴ, ἀλλῆλα καὶ νά ἀντέξῃ τὴ ματαιότητα τῶν ἀνθρώπινων προσπαθειῶν χωρὶς νά χάσῃ τὴν ἐλπίδα του στό μέλλον.

Ποιὸς ἄραγε μπορεῖ νά τοῦ διατηρήσῃ τέτοια ἐλπίδα, ποιὸς θά τοῦ ἐξασφα-

6 Ὀκτωβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ
† Θωμᾶ (τοῦ καί Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ἰβ'. Ἐρωπίδος μάρτυρος.
Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ὀκτωβρίου, Δ' ΛΟΥΚΑ.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8- 15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 5-15.

ἴσει σιγουριά στό μέλλον; Ἐρώτημα ἀναπάντητο ἐκεῖ πού δέν φωτίζει ἡ πίστη, ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀγνοία τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία πού τόσο ἀμφισβητεῖται ἀπό πολλούς, παραδόξως γι' αὐτούς ἔχει τήν ἀπάντηση μέσα της. Καί ἡ ἀπάντηση βρίσκεται στά λόγια τοῦ Ἀποστόλου: «Ἐπίστευσα διό καί ἐλάλησα», ἐπειδή δηλαδή πίστεψα, ἔχω τό θάρρος καί νά μιλάω, νά ἐλπίζω, νά ζῶ τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, νά προσδοκῶ ὅτι «ὁ Ἰησοῦς πού ἀναστήθηκε θά μάς ἀναστήσει καί μάς».

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στίς δραστηριότητες τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐντάσσεται καί τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί ὅσοι ἀσκοῦν Ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτουργήματα νά ἐπικοινωνοῦν μέ ὄσους ἀπό ἐμᾶς, ἔχουν ἄλλο τρόπο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας.

- **Ἐναρξη μαθημάτων:** Τήν Πέμπτη 10 Ὀκτωβρίου θά γίνεῖ ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου. Οἱ ἐγγραφές θά πραγματοποιοῦνται κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου μέχρι τίς 7 Νοεμβρίου.
- **Διάγραμμα Λειτουργίας:** Τά μαθήματα πραγματοποιοῦνται δύο φορές τό μήνα, ἡμέρα Πέμπτη. Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες: Στό πρῶτο καί τό δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας, καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος, γνώσεις πού ἔχουν ἀμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.
- **Πληροφορίες:** Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς), β) στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα Κατήχηση.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr